

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.437
din 21.12.2010**

Dosar nr.: 428/2009

Petiția nr.: 9659/30.10.2009

Petent: C F I

Obiect: discriminare prin neacordarea unor facilități fiscale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 C F I domiciliat în

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Registrul Auto Român, Calea Griviței nr.391 A, sector 1 București

I.2.2 Ministerul Finanțelor Publice, str. Apolodor nr.17, sector 5 București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul, persoană cu grad de handicap accentuat de tip somatic, beneficiar al facilităților fiscale prevăzute de Legea nr.448/2006, în anul 2007, a cumpărat un autoturism și a solicitat vânzătorului să fie adaptat handicapului său, așa cum a prescis medicul de familie, respectiv reglarea oglinzilor din interiorul autovehiculului, tetiere potrivite, scaune adaptate.

2.2 Petentul comunică faptul că a făcut nenumărate sesizări la Serviciul de înmatriculări, la Registrul Auto Român, la Direcția de Finanțe, dar nu s-a înțeles că autoturismul său este adaptat handicapului și nu mai trebuie o nouă adaptare.

2.3 Petentul susține că a plătit taxa de înmatriculare, dar ulterior a solicitat recuperarea acesteia. Consideră că este discriminat pentru motivul că nu este egal în fața legii cu celelalte persoane cu handicap beneficiare de scutirea taxei.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.10234/18.11.2009, a fost citat domnul C F I , prin adresa înregistrată cu nr.10235/18.11.2009 a fost citat Registrul Auto Român, iar prin adresa înregistrată cu nr.10236/18.11.2009 a fost citat Ministerul Finanțelor Publice, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 17.12.2009.

IV. Susținerile părților

4.1 Petentul, persoană cu grad de handicap, beneficiază de prevederile Legii nr.448/2006, având dreptul la facilitatea fiscală stipulată la art.26 „Persoanele cu handicap grav sau accentuat beneficiază de următoarele facilități fiscale: c)scutire de la plata taxei asupra autoturismelor...adaptate handicapului” Neînțelegerea rezultă din aceste două cuvinte, primul este explicat, adaptare – procesul de transformare a mediului fizic și informațional a produselor(autoturismelor) sau sistemelor, pentru a le face disponibile și persoanelor cu handicap. Mediul fizic, produsele, în speță autoturismul petentului, a trecut printr-un proces de transformare, atâta timp cât este „disponibil” pentru handicapul său. În ceea ce privește celălalt cuvânt din sintagma „adaptate handicapului” petentul susține că handicap nu există fără persoană, în cazul de față cel de al doilea cuvânt se referă la persoana sa, adică autoturismul este adaptat la persoana lui, nu la cel care utilizează fotoliul rulant. Criteriile medicale pe baza cărora se stabilește încadrarea în gradul de handicap accentuat de tip somatic, susține petentul, spun că nu are nevoie de o adaptare specială la mediul fizic în cazul de față autoturismul.

4.2Registrul Auto Român prin adresa nr.10783/09.12.2009, cu privire la procedura de omologare a autovehiculelor destinate persoanelor cu handicap, comunică faptul că atâta timp cât petiționarul nu a identificat autovehiculul ce face obiectul solicitării sale prin precizarea numărului de identificare, nu se poate formula un punct de vedere particular, în consecință transmite metodologia în baza căreia se efectuează prestațiile R.A.R. la autovehiculele special modificate în scopul conducerii de către persoanele cu handicap.

4.3Ministerul Finanțelor Publice comunică punctul său de vedere cu privire la petiția invocată, din care reiese că petentul are un handicap accentuat de tip somatic, beneficiind de facilitatea fiscală prevăzută la art.26 lit.c din Legea 448/2006. În opinia petiționarului, scutirea privind taxa specială de primă înmatriculare, prevăzută de Codul fiscal și în vigoare la data achiziționării autovehiculului, privește numai persoanele cu handicap grav locomotor, și nu toată categoria de persoane cu handicap pe care a avut-o în vedere Legea nr.448/2006. În acest context, petiționarul specifică faptul că prima de înmatriculare a autovehiculului a fost condiționată de taxa de primă înmatriculare pe care nu și-o poate recupera. Față de aceste susțineri, Ministerul Finanțelor Publice consideră că dispozițiile Legii 571/2003 privind Codul Fiscal, nu a creat discriminări între diferitele categorii de persoane cu handicap, grav, somatic sau locomotor.

VI. Motivele de fapt și de drept

5.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau

comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.6 În speță, Colegiul Director, analizând petiția așa cum este formulată, susținerile părților și luând act de Decizia civilă nr.1946/2008 a Curții de Apel Cluj-Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, reține că printre facilitățile prevăzute în Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, care reglementează drepturile și obligațiile acestora, este și cea referitoare la scutirea de la plata taxei speciale prevăzută la art.214 Cod fiscal, în temeiul art.26 lit.c din lege asupra autoturismelor, care cuprinde în conținut sintagma „adaptate handicapului”. Această scutire specială se încadrează în sfera mai largă a drepturilor de care beneficiază persoanele cu handicap, prevăzute la cap.II art.6 din Legea nr. 448/2006. Din dispozițiilor art.26 lit.c care impun ca mijloacele de transport destinate folosinței proprii a persoanelor cu handicap grav și accentuat și pentru care este prevăzută scutirea de taxe vamale și accize, să fie adaptate handicapului, coroborat cu semnificația termenului de „adaptare” definită la pct.3 al art.5 din lege, rezultă că această facilitate fiscală se aplică numai anumitor categorii de bunuri, în speță autoturisme, respectiv celor care au suferit transformări pentru a le face disponibile persoanelor cu handicap. Aceste transformări, în înțelesul dat de legiuitor, sunt procese prin care produse de serie, standard, suferă modificări de natură a le face utilizabile persoanelor cu handicap. Dacă legiuitorul ar fi înțeles că scutirea de taxe vamale și accize să privească toate autoturismele destinate transportului persoanelor cu handicap, sintagma „adaptate handicapului”, care în reglementarea legală apare ca o condiție de aplicabilitate a facilității fiscale, ar fi fost de prisos, ca și definirea acestui termen. Astfel, Colegiul Director reținând că petentul are un handicap accentuat, neavând nevoie de o adaptare specială a mediului fizic, este de opinie că nu se află în situație comparabilă cu persoanele care au un handicap și autoturismele au necesitat transformări pentru a le face disponibile. În consecință, în lipsa situației de comparabilitate, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, așa cum este reglementată de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art.2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Hotărâre Redactată: D.N.T.(motivele de fapt și de drept)

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

